

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๐
(แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๕)

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๐
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ สภา
มหาวิทยาลัย จึงตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๐”
- ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้แก่นักศึกษาทุกคนตามหลักสูตรชั้นปริญญาตรีของคณะต่างๆ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๐ เป็นต้นไป เว้นแต่ในเรื่องใดที่มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรีไว้เป็นการเฉพาะของแต่ละคน ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรีของคณะนั้น ๆ
- ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๑๔ พร้อมทั้งฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับและให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน
- ข้อ ๔. บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งหรือประกาศอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน
- ข้อ ๕. ในข้อบังคับนี้
- “คณะ” ให้หมายความรวมถึงแผนกอิสระและหน่วยงานของมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี
- “คณบดี” ให้หมายความรวมถึงหัวหน้าแผนกอิสระและหัวหน้าหน่วยงานของมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี
- “คณะกรรมการประจำคณะ” ให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการประจำแผนกอิสระ และคณะกรรมการประจำหน่วยงานของมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี
- “ภาควิชา” ให้หมายความรวมถึงสาขาวิชา
- “สถาบันอุดมศึกษา” ให้หมายความรวมถึง สถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองให้มีสถานะเทียบเท่าสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๖. ระบบการศึกษา

๖.๑ มหาวิทยาลัยอำนวยความสะดวกด้วยวิธีประสานงานด้านวิชาการระหว่างคณะหรือภาควิชาต่าง ๆ คณะใดหรือภาควิชาใดมีหน้าที่เกี่ยวกับวิชาการด้านใด ก็จะทำนวยการศึกษาในวิชาการด้านนั้นแก่นักศึกษาทุกคนทั้งมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาต่างคณะ / ภาควิชาศึกษาร่วมกันในรายวิชาเดียวกัน

๖.๒ การศึกษาในมหาวิทยาลัยใช้ระบบทวิภาค โดยแบ่งเวลาการศึกษาในปีหนึ่ง ๆ เป็นสองภาคการศึกษาปกติ ซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่บังคับ คือ ภาคหนึ่งและภาคสอง ภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ มีระยะเวลาสิบหกสัปดาห์

และอาจเปิดภาคฤดูร้อนได้ โดยใช้เวลาการศึกษาไม่น้อยกว่าหกสัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติด้วย

๖.๓ ภาควิชาต่าง ๆ ที่จัดสอนในมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็นรายวิชา รายวิชาหนึ่ง ๆ กำหนดปริมาณการศึกษาเป็นจำนวน “หน่วยกิต” และทำการสอนรายวิชาหนึ่ง ๆ ในเวลาหนึ่งภาคการศึกษา

คำว่า “หน่วยกิต” หมายถึงหน่วยที่แสดงปริมาณการศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาตามปกติ หนึ่งหน่วยกิตหมายถึงการบรรยาย ๑ ชั่วโมงหรือการปฏิบัติการหรือการปฏิบัติทดลองไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมงหรือการฝึกงานไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษาปกติ ส่วนการสอนแบบอื่น ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกำหนด

๖.๔ รายวิชาหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยอักษรย่อของสาขาวิชา เลขรหัสประจำรายวิชาชื่อเต็มของรายวิชา จำนวนหน่วยกิตและสาระสำคัญที่จะสอนรายวิชานั้น ๆ

มหาวิทยาลัยอาจกำหนดเงื่อนไขที่นักศึกษาจะศึกษารายวิชาใดวิชาหนึ่งก็ได้

๖.๕ ในกรณีที่ใช้วิธีศึกษาในชั้นเรียน นักศึกษาต้องมีเวลาศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละเจ็ดสิบของเวลาศึกษาทั้งหมดในชั้นเรียนในแต่ละรายวิชาหรือได้ทำงานในรายวิชานั้นจนเป็นที่เพียงพอตามที่ผู้สอนกำหนด จึงจะมีสิทธิเข้าสอบไล่รายวิชานั้น เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ เมื่อคณบดีเห็นว่าการศึกษาที่ไม่ครบกำหนดนั้นเนื่องมาจากเหตุอันจะโทษนักศึกษาผู้นั้นมิได้

นักศึกษาที่มีเวลาศึกษารายวิชาใดไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในวรรคแรกและมีได้รับอนุมัติจากคณบดีให้เข้าสอบไล่ในรายวิชานั้น ให้ถือว่าสอบตกในรายวิชานั้น

๖.๖ เมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในภาคการศึกษาปกติมาครบเจ็ดปีการศึกษา นักศึกษาผู้ใดมีผลการศึกษายังไม่เพียงพอที่จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาตรีตามข้อบังคับนี้ นักศึกษาผู้นั้นจะต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

ข้อ ๗. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา

๗.๑ ต้องไม่เป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรง โรคที่สังคมรังเกียจหรือโรคสำคัญที่จะเป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการศึกษา

๗.๒ ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

๗.๓ ต้องไม่มีชื่อในทะเบียนนักศึกษาหรือนิสิตของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นในประเทศไทย

๗.๔ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออาชีวศึกษาชั้นสูงหรือ ประกาศนียบัตร หรือเทียบเท่า

(๒) สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(๓) สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยอื่น หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นในประเทศไทยหรือ ต่างประเทศ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

(๔) มีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๘. การคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษา

การคัดเลือกผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย หรือการคัดเลือกตามวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

สำหรับผู้ที่มีสภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาได้เป็นกรณีพิเศษ สภามหาวิทยาลัยจะกำหนดให้ยกเว้นการคัดเลือกดังกล่าวในวาระแรก แต่จะให้มีการสอบคุณสมบัติอย่างอื่นแทนก็ได้

ข้อ ๙. การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๙.๑ ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาได้จะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๙.๒ ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาได้ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาด้วยตนเอง ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาได้จะต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาภายในสิบสี่วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและได้รับอนุมัติจากอธิการบดี

ข้อ ๑๐. การจดทะเบียนศึกษารายวิชา

๑๐.๑ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการจดทะเบียนศึกษารายวิชา สำหรับแต่ละภาคการศึกษาให้เสร็จสิ้นก่อนวันเปิดภาคการศึกษานั้น ๆ

๑๐.๒ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร มหาวิทยาลัยอาจจำกัดจำนวนนักศึกษาที่จดทะเบียนศึกษาในรายวิชาใดวิชาหนึ่งก็ได้

๑๐.๓ การประกาศเปิดวิชาเพิ่มหรือปิดรายวิชาใดที่มีนักศึกษารายวิชาจดทะเบียน แล้วจะต้องกระทำภายในเจ็ดวันทำการแรกนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือสัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคฤดูร้อน

๑๐.๔^๑ การจดทะเบียนรายวิชา ซึ่งรวมทั้งการเพิ่ม-ถอนแล้วให้กระทำได้ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาต้องจดทะเบียนศึกษารายวิชาไม่ต่ำกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต

การจดทะเบียนศึกษารายวิชาต่ำกว่าจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในวรรคสองจะกระทำได้เฉพาะแต่ในกรณีเจ็บป่วยและได้รับอนุมัติจากคณบดี หรือในกรณีที่คาดว่าจะป็นภาคสุดท้ายของการศึกษารายวิชาของนักศึกษาผู้นั้นเท่านั้น

การจดทะเบียนศึกษารายวิชาสูงกว่าจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในวรรคสองจะกระทำได้เฉพาะแต่ในกรณีที่เป็นักศึกษาที่มีฐานะชั้นปีที่ ๔ โดยได้รับอนุมัติจากอธิการบดี

สำหรับการศึกษาภาคฤดูร้อน นักศึกษาอาจจดทะเบียนศึกษารายวิชาได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต การจดทะเบียนศึกษาภาคฤดูร้อนเกินกว่า ๖ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต จะกระทำได้เฉพาะกรณีเป็นนักศึกษาที่คาดว่าจะจบการศึกษาได้ในภาคการศึกษานั้นและได้รับอนุมัติจากคณบดี

^๑ ข้อ ๑๐.๔ ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยให้ใช้บังคับแก่นักศึกษาทุกคนตามหลักสูตรชั้นปริญญาตรีของคณะ/หน่วยงานต่างๆ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นต้นไป เว้นแต่ในเรื่องใดที่มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรีไว้เป็นการเฉพาะของแต่ละคณะ ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรีของคณะ/หน่วยงานนั้นๆ

ไม่ว่านักศึกษาจะจดทะเบียนในปีการศึกษาใด การกำหนดจำนวนหน่วยกิตในการจดทะเบียนดังกล่าวข้างต้น ให้รวมถึงวิชาเสริมหลักสูตรพื้นฐานที่มหาวิทยาลัยไม่นับหน่วยกิตให้ โดยถือเสมือนว่าวิชาเสริมหลักสูตรพื้นฐานมีหน่วยกิตตามกำหนด

นักศึกษาที่อยู่ในสังกัดคณะใด จะต้องจดทะเบียนรายวิชาในคณะที่ตนสังกัดไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งในทุกภาคการศึกษา ยกเว้นนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ หรือนักศึกษาที่ได้ศึกษาวิชาเอกครบถ้วนแล้ว หรือจะครบหลักสูตรในภาคการศึกษานั้น หรือเพราะเหตุอื่นซึ่งได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ

๑๐.๕ นักศึกษาต้องจดทะเบียนศึกษารายวิชาด้วยตนเอง ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนดพร้อมทั้งชำระเงินค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ฯ เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจจดทะเบียนด้วยตนเองได้ อาจมอบหมายให้ผู้อื่นมาจดทะเบียนแทนได้โดยได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ

หากนักศึกษามีหนี้สินใด ๆ กับมหาวิทยาลัย จะต้องชำระให้เสร็จสิ้นเสียก่อนจึงจะมีสิทธิจดทะเบียนศึกษารายวิชาได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นราย ๆ ไป

มหาวิทยาลัยจะไม่อนุมัติให้นักศึกษาจดทะเบียนศึกษารายวิชาเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสิบสี่นับแต่วันเปิดภาคการศึกษาปกติหรือสามวันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและได้รับอนุมัติจากคณบดี หรือกรณีนักศึกษาไม่สามารถจดทะเบียนศึกษารายวิชาภายในกำหนดเวลา เนื่องจากอยู่ในระหว่างได้รับทุนไปศึกษาต่างประเทศให้นักศึกษาผู้นั้นมาจดทะเบียนศึกษารายวิชาด้วยตนเองภายในสี่สัปดาห์นับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ

๑๐.๖ นักศึกษาแต่ละคนจะมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้แนะนำการวางแผนการศึกษาและในการจดทะเบียนศึกษารายวิชาทุกครั้งต้องให้อาจารย์ที่ปรึกษาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

๑๐.๗ นักศึกษาที่ไม่จดทะเบียนศึกษารายวิชาตามวันที่ยังมหาวิทยาลัยกำหนด ไม่ว่าจะเปิดภาคการศึกษาปกติหรือภาคฤดูร้อน จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนล่าช้าเป็นรายวัน ทั้งนี้ไม่นับวันหยุดราชการ

อัตราค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนล่าช้าต่อวัน ให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยอัตรา ค่าธรรมเนียมการศึกษาชั้นปริญญาตรี

๑๐.๘ ในภาคการศึกษาปกติใด หากนักศึกษาไม่จดทะเบียนศึกษารายวิชาด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม จะต้องขอลาพักการศึกษาสำหรับภาคการศึกษานั้น โดยยื่นคำร้องเป็นหนังสือขออนุมัติต่อคณบดี และจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพนักศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา มิฉะนั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

๑๐.๙ อธิการบดีอาจอนุมัติให้นักศึกษาที่ถูกถอนชื่อจากทะเบียนนักศึกษาตามข้อ ๑๐.๘ กลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร โดยให้ถือวาระระหว่างเวลาตั้งแต่ถูกถอนชื่อจนถึงเวลาที่ได้รับอนุมัติกลับเข้าเป็นนักศึกษาเป็นระยะเวลาลาพักการศึกษา ในกรณีเช่นนี้นักศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพนักศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่ค้างชำระด้วย

อธิการบดีไม่อาจอนุมัติให้กลับเข้าเป็นนักศึกษาอีกตามวรรคแรก เมื่อพ้นกำหนดเวลาสองปีนับจากวันที่นักศึกษาผู้นั้นถูกถอนชื่อจากทะเบียนนักศึกษา

๑๐.๑๐ ในกรณีที่มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา หรือมีข้อตกลงเฉพาะรายหรือกรณีที่นักศึกษาได้รับความเห็นชอบจากคณบดีคณะที่ตนสังกัด อธิการบดีอาจพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาจดทะเบียนศึกษารายวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาอื่นแทนการจดทะเบียนศึกษารายวิชาตามข้อ ๑๐.๔ ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

๑๐.๑๑ ในกรณีที่มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา หรือมีข้อตกลงเฉพาะราย หรือกรณีที่นักศึกษาได้รับความเห็นชอบจากคณบดีคณะที่รับผิดชอบสอนรายวิชานั้น ๆ อธิการบดีอาจพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นจดทะเบียนศึกษารายวิชา ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ ทั้งนี้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมจดทะเบียนศึกษารายวิชาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๐.๑๒ ให้อธิการบดีมีอำนาจพิจารณาเรื่องการจดทะเบียนศึกษารายวิชา ซึ่งเกินกว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เฉพาะกรณีที่มีเหตุอันควร อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑. การเพิ่มและการถอนรายวิชา

๑๑.๑ การขอเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายในเจ็ดวันแรกของภาคฤดูร้อน โดยได้รับอนุมัติจากผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

การขอเพิ่มรายวิชาเมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคแรกจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุผลสมควรและได้รับอนุมัติจากคณบดี

๑๑.๒ การขอลงรายวิชาต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา และให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่นักศึกษาขอลงรายวิชาภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายในเจ็ดวันแรกของภาคฤดูร้อนให้ลบรายวิชาที่ถอนนั้นออกจากระเบียน

(๒) กรณีที่นักศึกษาขอลงรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ยังคงอยู่ในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือยังอยู่ในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน ให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชาที่ถอนนั้นในทะเบียน

(๓) การถอนรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๒) จะกระทำมิได้เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและได้รับอนุมัติจากคณบดี ในกรณีเช่นว่านี้ให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชาที่ถอนนั้นในทะเบียน

๑๑.๓ นักศึกษาจะขอลงรายวิชาจนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่ากำหนดหน่วยกิตในการศึกษาภาคการศึกษาปกติไม่ได้เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควรและได้รับอนุมัติจากคณบดี ทั้งนี้ให้นับหน่วยกิตของรายวิชาที่จดทะเบียนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อื่นที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๑๐.๑๐ รวมเข้าในหน่วยกิตดังกล่าวด้วย

๑๑.๔ ให้อธิการบดีมีอำนาจพิจารณาเรื่องการเพิ่มและถอนรายวิชาซึ่งเกินกว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เฉพาะกรณีที่มีเหตุอันควร เนื่องมาจากการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒. การวัดผลการศึกษา

๑๒.๑ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการวัดผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาจดทะเบียนไว้ในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ

การวัดผลการศึกษาอาจกระทำได้ระหว่างภาคการศึกษา ด้วยวิธีรายงานจากหนังสือที่กำหนดให้อ่านงานที่แบ่งกันทำเป็นหมู่คณะการทดสอบระหว่างภาค การเขียนสารนิพนธ์ประจำรายวิชาหรืออื่น ๆ และเมื่อสิ้นภาคการศึกษาจะมีการสอบไล่สำหรับแต่ละรายวิชาที่ศึกษาในภาคนั้น

รายวิชาใดที่ไม่มีการสอบไล่เมื่อสิ้นภาคการศึกษา คณบดีจะประกาศให้ทราบ

ในบางกรณี มหาวิทยาลัยอาจใช้วิธีทดสอบเทียบความรู้แทนการวัดผลการศึกษาตามความในวรรคแรกก็ได้

๑๒.๒ การวัดผลการศึกษาแบ่งเป็น ๘ ระดับ มีชื่อและค่าระดับต่อหนึ่งหน่วยกิตดังนี้

ระดับ	A	B+	B	C+	C	D+	D	F
ค่าระดับ	๔.๐๐	๓.๕	๓.๐	๒.๕	๒.๐	๑.๕	๑.๐	๐

รายวิชาที่นักศึกษาได้ค่าระดับไม่ว่าค่าระดับใดตามวรรคแรกและไม่ว่าจะเป็นรายวิชาบังคับหรือรายวิชาเลือกให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสำหรับภาคและค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกครั้งไป

ในกรณีที่นักศึกษาจดทะเบียนศึกษารายวิชาภาคฤดูร้อน ให้ถือว่าผลการศึกษาคือส่วนหนึ่งของผลการศึกษาในภาคสอง และให้นำค่าระดับของทุกรายวิชาที่ศึกษาไปคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสำหรับภาครวมกับค่าระดับของรายวิชาที่ศึกษาในภาคสองและให้ถือว่าเป็นค่าระดับเฉลี่ยสำหรับภาคสอง อย่างไรก็ตาม หากนักศึกษาถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาเนื่องจากผลการศึกษาในภาคสอง ให้การจดทะเบียนศึกษารายวิชาในภาคฤดูร้อนนั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

๑๒.๓ ในบางกรณีแต่ละหลักสูตรอาจกำหนดให้วัดผลการศึกษาบางรายวิชาเป็น ๒ ระดับ คือ ระดับใช้ได้ (S) และระดับยังใช้ไม่ได้ (U)

ระดับใช้ได้ (S) และระดับยังใช้ไม่ได้ (U) ไม่มีค่าระดับและหน่วยกิตที่ได้ จะไม่นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ย

๑๒.๔ การใช้วิธีทดสอบเทียบความรู้แทนการวัดผลการศึกษา ตามปกติมหาวิทยาลัยอาจยกเว้นให้นักศึกษาไม่ต้องศึกษาบางรายวิชาโดยนักศึกษาอาจได้หน่วยกิตสำหรับรายวิชาดังกล่าว ในกรณีได้หน่วยกิตให้บันทึกอักษร ACC (Accreditation) ไว้ในทะเบียน แต่ในกรณีไม่ได้หน่วยกิตให้บันทึกอักษร EXE (Exempted) ไว้ในทะเบียน อักษร ACC และ EXE ดังกล่าวไม่มีค่าระดับและหน่วยกิตที่ได้ไม่ให้นำไปคำนวณค่าระดับเฉลี่ย

๑๒.๕ ในกรณีที่การวัดผลการศึกษาระทำได้ไม่สมบูรณ์ในรายวิชาใดโดยไม่ใช่ความผิดของนักศึกษาให้บันทึกอักษร I ไว้ในทะเบียนแทนการวัดผลการศึกษาเป็นการชั่วคราวแต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้

ก. สารนิพนธ์ยังไม่เสร็จ ทั้งนี้ต้องเป็นสารนิพนธ์สำหรับรายวิชาระดับ ๔๐๐ ขึ้นไป และต้องเป็นสารนิพนธ์ในภาคการศึกษาปกติมิใช่ภาคฤดูร้อน

ข. การฝึกงานภาคสนามตามหลักสูตรยังไม่ครบถ้วน ทั้งนี้ ต้องเป็นการฝึกงานในภาคปกติเท่านั้น แต่ถ้าเป็นการฝึกงานในภาคฤดูร้อนจะต้องเป็นการฝึกงานที่มีอาจารย์ทำได้ในภาคการศึกษาปกติ

กรณีต่อไปนี้ไม่ให้มีการบันทึกอักษร I

ก. การขาดสอบไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

ข. การส่งรายงานประจำภาคล่าช้ากว่ากำหนด

ในกรณีที่นักศึกษาได้อักษร I ในรายวิชาใด จะต้องมีการวัดผลการศึกษาในรายวิชานั้นภายในแปดสิบวันนับแต่วันปิดภาคการศึกษาหากไม่สามารถวัดผลการศึกษาอย่างสมบูรณ์ได้ให้ผู้สอนกำหนดระดับการวัดผลการศึกษารายวิชานั้นจากคะแนนสอบ และ/หรือคะแนนจากการวัดผลการศึกษาโดยวิธีอื่นตามข้อ ๑๒.๑ เท่าที่มีอยู่ โดยถือว่าคะแนนของรายงานการค้นคว้าหรือสารนิพนธ์หรือการฝึกภาคสนามที่ยังขาดอยู่นั้นเป็นศูนย์

เมื่อพ้นกำหนดเวลาในวรรคสามแล้ว ผู้สอนยังไม่ส่งระดับการวัดผลการศึกษาให้คณะ/แผนกพิจารณา กำหนดระดับวัดผลการศึกษารายวิชานั้นส่งให้มหาวิทยาลัยโดยมิชักช้า แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันปิดภาคการศึกษา

ในกรณีที่คณะไม่ปฏิบัติตามในวรรคก่อน ให้บันทึกอักษร W ไว้ในระเบียบสำหรับรายวิชาดังกล่าว
๑๒.๖ นักศึกษาที่ได้ค่าระดับตั้งแต่ ๑.๐ ขึ้นไป หรือสอบได้ระดับใช้ได้ (S) ในรายวิชาใดไม่มีสิทธิจด
ทะเบียนศึกษารายวิชานั้นอีกเว้นแต่จะเป็นรายวิชาซึ่งตามหลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

๑๒.๗ รายวิชาที่ได้ระดับ F หรือระดับยังใช้ไม่ได้ (U) นั้นหากเป็นรายวิชาบังคับในหลักสูตร
นักศึกษาต้องจดทะเบียนศึกษารายวิชานั้นจนกว่าจะได้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

รายวิชาที่ได้ระดับ F หรือระดับยังใช้ไม่ได้ (U) นั้น หากเป็นรายวิชาเลือกในหลักสูตร นักศึกษาอาจจด
ทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้น หรืออาจจดทะเบียนศึกษารายวิชาอื่นแทนก็ได้

๑๒.๘ การนับจำนวนหน่วยกิตที่ได้ให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่นักศึกษาได้ระดับตั้งแต่ D ขึ้น
ไป ระดับใช้ได้ (S) หรือระดับ ACC เท่านั้น

ในกรณีที่นักศึกษาต้องศึกษารายวิชาใดซ้ำหรือแทนกันตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ ให้นับจำนวนหน่วยกิ
ตของรายวิชานั้นได้เพียงครั้งเดียว

๑๒.๙ ในกรณีที่นักศึกษাজดทะเบียนรายวิชาที่ได้ระบุไว้ว่าเป็นรายวิชาที่เทียบเท่ากัน ซึ่งหลักสูตรไม่
อาจอนุญาตให้ศึกษาซ้ำ ให้นับหน่วยกิตและค่าระดับของรายวิชาที่ได้ก่อนเท่านั้นเป็นหน่วยกิตสะสมและค่าระดับเฉลี่ย
สะสม เว้นแต่หลักสูตรจะกำหนดให้เป็นพื้นฐานความรู้ของรายวิชาอื่น ๆ ในระดับสูงขึ้นไป ในกรณีเช่นนี้ให้บันทึกอักษร
ACK (Acknowledge) ไว้เป็นการชั่วคราว และยังไม่นับหน่วยกิตให้จนกว่าจะศึกษารายวิชาในระดับสูงขึ้นไป จึงจะ
เปลี่ยนอักษร ACK ให้เป็นค่าระดับตามข้อ ๑๒.๒ และนับหน่วยกิตให้ด้วย

๑๒.๑๐ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ มหาวิทยาลัยจะคำนวณค่าระดับเฉลี่ยของรายวิชาที่นักศึกษาแต่
ละคนได้จดทะเบียนไว้สำหรับภาคการศึกษานั้น เรียกว่า ค่าระดับเฉลี่ยสำหรับภาค และคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสำหรับ
ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษา ตั้งแต่เริ่มสถานภาพนักศึกษาจนถึงภาคการศึกษานั้นเรียกว่า ค่าระดับเฉลี่ยสะสม

๑๒.๑๑ ในการคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสำหรับภาค ให้คูณค่าระดับของแต่ละรายวิชาด้วยหน่วยกิตของ
รายวิชานั้น แล้วหารผลรวมด้วยหน่วยกิตทั้งหมดที่จดทะเบียนในภาคการศึกษานั้น

ในการคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสม ให้คูณค่าระดับของรายวิชาที่จดทะเบียน ตั้งแต่เริ่มสถานภาพ
นักศึกษาด้วยหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา แล้วหารผลรวมด้วยหน่วยกิตทั้งหมดที่จดทะเบียนไว้

ในการหารเมื่อได้ทศนิยมสองตำแหน่งแล้ว ถ้าปรากฏว่าทศนิยมตำแหน่งที่สามเป็นจำนวนตั้งแต่ห้า
ขึ้นไป ก็ให้ปัดเศษขึ้นมา

๑๒.๑๒ ในกรณีที่นักศึกษาขาดสอบรายวิชาใด โดยมีเหตุสุดวิสัย ให้นักศึกษาหรือผู้แทนยื่นคำร้อง
พร้อมหลักฐานต่อผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาวินิจฉัยขั้นต้นว่ามีเหตุผลอันสมควรหรือไม่
หากมีเหตุผลอันสมควรให้นำเรื่องขออนุมัติต่อคณบดีภายในสิบวันนับแต่วันสอบที่ปรากฏตามตารางสอบ เพื่อขออนุมัติให้
บันทึกอักษร W หรือให้มีการวัดผลการศึกษาสำหรับรายวิชานั้นตามข้อเสนอของผู้สอนถ้าคณบดีไม่อนุมัติให้ถือว่าส่วน
ที่ขาดสอบนั้นได้คะแนนเป็นศูนย์ แต่ถ้าได้มีการวัดผลการศึกษาในรายวิชานั้นมาบ้างแล้วในระหว่างภาคการศึกษา ให้
วัดระดับตามคะแนนเท่าที่มี

ในกรณีที่นักศึกษาทำเรื่องขออนุมัติคณบดีเมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคแรก ถ้าคณบดีเห็นว่ามิใช่เหตุผลอัน
สมควรอนุมัติ ให้คณบดีทำความเข้าใจประกอบคำขอของนักศึกษา เสนอต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๓. การศึกษาโดยไม่วัดผลการศึกษา

นักศึกษาอาจจดทะเบียนศึกษารายวิชาใดวิชาหนึ่งเพื่อเป็นการเสริมความรู้โดยไม่ต้องมีการวัดผลการศึกษาในรายวิชานั้นก็ได้ แต่ต้องได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและได้รับอนุญาตจากผู้สอน ทั้งนี้ต้องชำระค่าธรรมเนียมตามระเบียบมหาวิทยาลัย

เมื่อนักศึกษาได้จดทะเบียนศึกษารายวิชาใด โดยไม่วัดผลการศึกษาแล้ว การเปลี่ยนการจดทะเบียนศึกษาวิชานั้นเป็นการศึกษาโดยวัดผลจะกระทำมิได้ เมื่อพ้นกำหนดสัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติหรือเจ็ดวันแรกนับจากวันเปิดภาคฤดูร้อน

การศึกษาโดยไม่วัดผลการศึกษานี้ หากนักศึกษาผู้นั้นได้เข้าฟังคำบรรยายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่นๆ ให้บันทึกอักษร AUD (Audit) สำหรับรายวิชานั้นไว้ในระเบียบเมื่อได้มีเวลาศึกษาครบตามข้อ ๖.๕

จำนวนหน่วยกิตสูงสุดที่นักศึกษามีสิทธิจดทะเบียนศึกษาได้ ในแต่ละภาคการศึกษา ตามข้อ ๑๐.๔ นั้นให้นับรายวิชาที่จดทะเบียนโดยไม่ต้องวัดผลการศึกษารวมเข้าไปด้วย แต่จะไม่นับรวมเข้าในจำนวนหน่วยกิตที่ต่ำสุดที่นักศึกษาจะต้องจดทะเบียนศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา

หน่วยกิตของรายวิชาที่มีการบันทึกอักษร AUD ดังกล่าวไม่นับรวมเป็นหน่วยกิตสะสม

นักศึกษาผู้ใดได้จดทะเบียนศึกษารายวิชาใดโดยไม่วัดผลการศึกษาแล้วจะจดทะเบียนศึกษารายวิชานั้นซ้ำเพื่อเป็นการวัดผลการศึกษาในภายหลังมิได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีการย้ายคณะหรือเปลี่ยนภาควิชา และรายวิชานั้นเป็นวิชาที่กำหนดให้มีการศึกษาและวัดผลในหลักสูตรของคณะหรือภาควิชาวิชานั้น

ข้อ ๑๔. สถานภาพทางวิชาการของนักศึกษา

๑๔.๑ มหาวิทยาลัยจะนำผลการศึกษาของนักศึกษาแต่ละคนมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสมเพื่อพิจารณาสถานภาพทางวิชาการของนักศึกษาทุกภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาจะต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมถึงภาคการศึกษานั้น ๆ ไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ มิฉะนั้นจะได้รับการเตือน (Warning ๑ หรือ Warning ๒) หรืออยู่ในภาวะรอพินิจ (Probation) ในต้นภาคการศึกษาถัดไปหรือถูกถอนชื่อ (Dismissed) ออกจากทะเบียนนักศึกษาแล้วแต่กรณี

๑๔.๒ ในภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย นักศึกษาผู้ใดได้ค่าระดับเฉลี่ยสำหรับภาคการศึกษานั้นต่ำกว่า ๑.๕๐ จะได้รับการเตือนพิเศษ (Warning) จากมหาวิทยาลัยซึ่งไม่นับเป็นการเตือนตามข้อ ๑๔.๑

๑๔.๓ นักศึกษาต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นสองภาคการศึกษาแรก ที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยซึ่งไม่นับรวมภาคฤดูร้อนไม่ต่ำกว่า ๑.๕๐ มิฉะนั้นจะต้องถูกถอนชื่อ (Dismissed) ออกจากทะเบียนนักศึกษา

๑๔.๔ หากนักศึกษาได้รับการเตือนสองภาคการศึกษาติดต่อกันและยังได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ อยู่ นักศึกษาผู้นั้นจะอยู่ในภาวะรอพินิจ (Probation) ในภาคการศึกษาถัดไปและให้บันทึกภาวะรอพินิจ (Probation) ไว้ในระเบียบ

๑๔.๕ ในภาคการศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ (Probation) หากนักศึกษายังได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมจนถึงภาคการศึกษานั้นต่ำกว่า ๒.๐๐ อยู่อีก นักศึกษาผู้นั้นจะถูกถอนชื่อ (Dismissed) ออกจากทะเบียนนักศึกษายกเว้นกรณีตามข้อ ๑๔.๖

๑๔.๖ ในกรณีที่นักศึกษาได้ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบจำนวนหน่วยกิตสะสมตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๘๐ แต่ไม่ถึง ๒.๐๐ อธิการบดีอาจอนุมัติให้นักศึกษาผู้นั้นศึกษาต่อไปตามที่เห็นสมควร โดยจะให้ศึกษาต่อในคณะเดิมหรือเปลี่ยนคณะหรือภาควิชาก็ได้ แต่นักศึกษาต้องศึกษาให้ได้ค่าระดับ

เฉลี่ยสะสมถึง ๒.๐๐ ภายในระยะเวลาสามภาคการศึกษาถัดไป ทั้งนี้ต้องไม่เกินเจ็ดปีการศึกษา นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๑๔.๗ ภายใต้บังคับแห่งข้อ ๑๔.๖ การย้ายคณะ การเปลี่ยนภาควิชา หรือการพักการศึกษาไม่มีผลทำให้การเตือนและภาวะรอพินิจเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๑๕. การเทียบโอนหน่วยกิต

๑๕.๑ นักศึกษาอาจขอเทียบโอนหน่วยกิตได้ ตามเงื่อนไขต่อไปนี้

๑๕.๑.๑ กรณีการเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นักศึกษาที่เคยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในหรือต่างประเทศมาแล้วและได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สามารถขอเทียบโอนหน่วยกิตได้

๑๕.๑.๒ กรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาอื่น

(๑) นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ไปศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาอื่นในหรือต่างประเทศตามโครงการความร่วมมือในการผลิตบัณฑิตร่วมกัน สามารถนำรายวิชาและหน่วยกิตที่ไปศึกษามาเทียบโอนเป็นรายวิชาและหน่วยกิตในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้

(๒) นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ไปศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาอื่นในหรือต่างประเทศตามโครงการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ ตามข้อ ๑๐.๑๐ หรือ นักศึกษาที่ไปศึกษาด้วยตนเองโดยได้รับอนุมัติจากคณะสามารถนำรายวิชาและหน่วยกิตที่ไปศึกษามาเทียบโอนเป็นรายวิชาและหน่วยกิตในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้

๑๕.๒ ให้คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจในการพิจารณาเทียบโอนหน่วยกิตได้โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) หน่วยกิตที่เทียบโอนรวมแล้วต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของหลักสูตร

(๒) การเทียบโอนหน่วยกิต ให้นักศึกษาที่ถูกถอนชื่อจากทะเบียนนักศึกษามาของสถาบันอุดมศึกษาใดจะกระทำมิได้

(๓) หลักเกณฑ์และรายละเอียดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประจำคณะกำหนด

๑๕.๓ การบันทึกผลการศึกษา

(๑) กรณีนักศึกษาตามข้อ ๑๕.๑.๑ และนักศึกษาตามข้อ ๑๕.๑.๒ (๑) ให้บันทึกอักษร ACC ในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนไว้ในทะเบียน

(๒) กรณีนักศึกษาตามข้อ ๑๕.๑.๒ (๒) ให้คณะเป็นผู้พิจารณาว่าจะให้บันทึกอักษร ACC หรือให้นำผลการศึกษาทุกรายวิชามาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสม ทั้งนี้ แต่ละคณะจะต้องใช้ระบบการวัดผลและการบันทึกผลการศึกษาเป็นระบบเดียวกันทั้งคณะ

การจะเทียบโอนหน่วยกิตโดยบันทึกอักษร ACC นั้น จะต้องเป็นรายวิชาที่นักศึกษาได้ค่าระดับไม่ต่ำกว่า C หรือเทียบเท่า เว้นแต่คณะกรรมการประจำคณะจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๖. การพักการศึกษา

๑๖.๑ ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาในภาคการศึกษาปกติภาคใดภาคหนึ่งได้โดยได้รับอนุมัติจากคณบดี เว้นแต่สองภาคการศึกษาแรกที่ได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจะลาพักการศึกษาไม่ได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษ

นักศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพสำหรับภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

๑๖.๒ การลาพักการศึกษาในระหว่างภาคการศึกษา ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่นักศึกษาขอลาพักการศึกษาภายในระยะเวลาสิบสี่วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายในเจ็ดวันแรกของภาคฤดูร้อน ให้ลารายวิชาที่จดทะเบียนศึกษาไว้ทั้งหมดออกจากทะเบียน

(๒) กรณีที่นักศึกษาขอลาพักการศึกษา เมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ยังคงอยู่ในสิบ สัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือยังอยู่ในสี่สัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคฤดูร้อน ให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชาที่จดทะเบียนศึกษาในภาคการศึกษานั้นทุกวิชาไว้ในทะเบียน

(๓) การลาพักการศึกษาเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๒) จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะมีเหตุผล อันสมควรและได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๑๖.๑ หรือ ๑๖.๓ แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นว่านี้ให้บันทึก อักษร W สำหรับรายวิชาที่จดทะเบียนศึกษาในภาคการศึกษานั้นทุกวิชาไว้ในทะเบียน

๑๖.๓ การลาพักการศึกษาติดต่อกันเกินกว่าสองภาคการศึกษาปกติจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุผลอัน สมควร และได้รับอนุมัติจากอธิการบดี ทั้งนี้ไม่นับภาคฤดูร้อน

๑๖.๔ นักศึกษาที่ถูกลงโทษให้พักการศึกษาตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยนักศึกษาในภาคการศึกษาใด จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพ ทั้งนี้

(๑) ถ้าเป็นการลงโทษให้พักการศึกษาในระหว่างภาคการศึกษา ให้ลารายวิชาที่ได้จด ทะเบียนศึกษาไว้ในภาคการศึกษานั้นออกจากทะเบียน

(๒) ถ้าเป็นการลงโทษให้พักการศึกษาในภาคการศึกษาถัดไป โดยนักศึกษาได้ชำระ ค่าธรรมเนียมต่างๆ แล้วให้คืนเงินค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนศึกษารายวิชาเต็มจำนวน แต่นักศึกษาต้องชำระ ค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพนักศึกษา

๑๖.๕ การพักการศึกษาไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ไม่อาจถือเป็นเหตุขยายเวลาการศึกษาตามความในข้อ ๖.๖

ข้อ ๑๗. ค่าธรรมเนียม

นักศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา ชั้นปริญญาตรี

ข้อ ๑๘. การขอคืนค่าธรรมเนียม

๑๘.๑ นักศึกษาที่ขอถอนรายวิชา เนื่องจากมหาวิทยาลัยประกาศปิดการสอนรายวิชานั้น มีสิทธิ ขอคืนค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนศึกษารายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาได้เต็มจำนวน

๑๘.๒ นักศึกษาที่ขอถอนรายวิชาภายในสิบสี่วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายในเจ็ดวันแรก ของภาคฤดูร้อน มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนศึกษารายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาได้ กึ่งหนึ่ง

๑๘.๓ นักศึกษาที่ขอถอนรายวิชา เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามข้อ ๑๘.๒ ไม่มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมจด ทะเบียนศึกษารายวิชา และค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษา

๑๘.๔ นักศึกษาที่ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๖.๒ ไม่มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมจดทะเบียนศึกษา รายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษา โดยไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพนักศึกษาในภาค การศึกษานั้น

๑๘.๕ นักศึกษาจะต้องยื่นคำร้องขอคืนค่าธรรมเนียมจดทะเบียนศึกษารายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษานั้น

ข้อ ๑๙. การย้ายคณะ

นักศึกษาที่ศึกษาในคณะใดจะขอย้ายไปศึกษาคณะอื่นมิได้ เว้นแต่คะแนนสอบเข้าของนักศึกษาผู้นั้นสูงกว่าคะแนนสอบเข้าของนักศึกษาลำดับสุดท้ายของคณะที่ขอย้ายไป ซึ่งจะต้องเป็นคะแนนสอบเข้าในสายเดียวกันและปีเดียวกันด้วย

การย้ายคณะในกรณีอื่นให้อยู่ในดุลพินิจของคณบดีที่เกี่ยวข้องว่าจะอนุมัติให้ย้ายได้หรือไม่

การย้ายคณะตามวาระแรกและวาระสองให้เป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้

๑๙.๑ นักศึกษาจะต้องศึกษาอยู่ในคณะเดิมไม่น้อยกว่าสองภาคการศึกษาปกติ ทั้งนี้ไม่นับภาคการศึกษาที่ลาพัก ถูกให้พัก ถูกถอนชื่อหรือถูกลบชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

๑๙.๒ ในการยื่นคำขอย้ายคณะ นักศึกษาต้องแสดงเหตุผลประกอบ การจะอนุมัติหรือไม่นั้นให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการประจำคณะที่เกี่ยวข้อง

๑๙.๓ รายวิชาต่าง ๆ ที่ได้ศึกษามาแม้ไม่ตรงกับหลักสูตรของคณะใหม่ก็ตามให้นำมาคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยสะสมด้วย

ข้อ ๒๐. การพ้นสภาพนักศึกษา

การพ้นสภาพนักศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๒๐.๑ ตาย

๒๐.๒ ลาออก

๒๐.๓ ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา

๒๐.๔ ถูกลบชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ในกรณีต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๑. การให้อนุปริญญา

นักศึกษาผู้ใดศึกษาครบตามข้อกำหนดของหลักสูตรสำหรับชั้นอนุปริญญา โดยมีหน่วยกิตสะสมไม่ต่ำกว่าที่หลักสูตรกำหนด ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ และได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้วไม่น้อยกว่าห้าภาคการศึกษาปกติมีสิทธิขอรับอนุปริญญา

ข้อ ๒๒. การเสนอชื่อเพื่อรับปริญญา

๒๒.๑ นักศึกษาต้องศึกษารายวิชาต่าง ๆ ให้ครบตามโครงสร้าง องค์กรประกอบและข้อกำหนดของหลักสูตรสำหรับสาขาวิชานั้น ๆ โดยมีหน่วยกิตสะสมไม่ต่ำกว่าที่หลักสูตรกำหนดไว้ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ และได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดภาคการศึกษาปกติ จึงจะได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาตรีในสาขาวิชานั้น

ระยะเวลาเจ็ดภาคการศึกษาปกติตามความในวรรคแรก ไม่ใช่บังคับแก่นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนหน่วยกิตตามข้อ ๑๕.

๒๒.๒ นักศึกษาที่จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาตรีเกียรตินิยม ต้องมีผลการศึกษารับรองตามหลักสูตร เว้นแต่นักศึกษาที่ได้รับการเทียบโอนหน่วยกิตตามข้อ ๑๕. จะต้องได้หน่วยกิตสะสมตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดและเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

๒๒.๒.๑ เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ให้แก่นักศึกษาที่

- (๑) ได้ศึกษารายวิชาต่างๆ ครบตามหลักสูตรภายในเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- (๒) ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมสำหรับทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐
- (๓) ไม่เคยได้รับระดับยังใช้ไม่ได้ (U) หรือต่ำกว่าระดับ C ในรายวิชาใดและ
- (๔) ไม่เคยศึกษาซ้ำในรายวิชาใด

๒๒.๒.๒ เกียรตินิยมอันดับสอง ให้แก่นักศึกษาที่

- (๑) ได้ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบตามหลักสูตรภายในเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- (๒) ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมสำหรับทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐
- (๓) ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมสำหรับวิชาเอกทั้งหมดไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ และ
- (๔) ไม่เคยศึกษาซ้ำหรือได้ระดับ F หรือระดับยังใช้ไม่ได้ (U) ในรายวิชาใด

หรือให้แก่นักศึกษาที่

- (๑) ได้ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบตามหลักสูตรภายในเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- (๒) ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมสำหรับทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕
- (๓) ไม่เคยได้ต่ำกว่าระดับ C สำหรับวิชาเอกแต่ละวิชา และ
- (๔) ไม่เคยศึกษาหรือได้รับ F หรือระดับยังใช้ไม่ได้ (U) ในรายวิชาใด

ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรตามข้อ ๒๒.๒.๑ หรือข้อ ๒๒.๒.๒ นั้น ไม่ให้นับระยะเวลาที่นักศึกษาลาพักการศึกษา ตามข้อ ๑๖.๑ หรือข้อ ๑๖.๒ หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่อธิการบดีเห็นสมควร

๒๒.๓ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาภาคหนึ่ง ๆ มหาวิทยาลัยจะเสนอรายชื่อนักศึกษาที่มีสิทธิ์ได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาตรีในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อขออนุมัติปริญญาจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับภาคการศึกษาที่คาดว่าจะป็นภาคสุดท้ายที่จะได้รับปริญญาของนักศึกษา ให้นักศึกษาทำหนังสือยื่นต่อมหาวิทยาลัย ภายในสิบวันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือเจ็ดวันแรกของภาคฤดูร้อน เพื่อขอให้มหาวิทยาลัยเสนอชื่อนักศึกษานั้น ขออนุมัติปริญญาต่อสภามหาวิทยาลัยเมื่อเสร็จสิ้นภาคการศึกษานั้น ผู้ที่มีได้ยื่นหนังสือดังกล่าวอาจจะได้รับการพิจารณาเสนอชื่อในภาคการศึกษาถัดไปได้

ข้อ ๒๓. การอนุมัติปริญญา

สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะพิจารณาอนุมัติปริญญาปีละสามครั้ง คือ เมื่อสิ้นภาคหนึ่ง ภาคสอง และภาคฤดูร้อน และจะจัดให้มีพิธีประสาทปริญญาบัตรปีละครั้ง

ข้อ ๒๔. ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐

(ศาสตราจารย์ คุณหญิง นงเยาว์ ชัยเสรี)

นายกสภามหาวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑^๒
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕^๓

^๒ ประกาศ ณ พ.ศ. ๒๕๔๑

^๓ ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕